

“ಹಾಗಲ್ಲ ಅಣ್ಣ. ಅದು ಬಡಿಸುವ ವಿಚಾರ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೆ ಕೂತು ನಾವು ನಾವೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟೇ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋಣ ಅಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಸರಿ ಹೋಗಲ್ಲವಂತೆ. ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನಾಕೆ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದು ಅಂದ. ಅವನಿಗೆ ನೀಡೋರು ಒಬ್ಬರು ಇರಬೇಕಂತೆ. ನೀಡೋರು ಇಲ್ಲದೇ ಅವನೇ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋಕೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತಂತೆ. ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದೆ. ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ. ನನಗೂ ಸಿಟ್ಟೇರಿ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನ ಗುಲಾಮಳ ರೀತಿ ನೋಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ರದ್ದಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಂದೆ.” ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಗು ಸಮೇತ ಇವಳನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕಳಿಸಿ, “ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯಿಂದ ಅಮೆರಿಕನ್ ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಎಂದಷ್ಟೇ ಮೆಸೇಜು ಟೈಪಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದ ಸುನೀಲನ ಮಾತುಗಳು ಈಗ ಅರ್ಥವಾದವು. ಎಂಥಾ ಬಂಗಾರದ ಬಾಳನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಅಂತ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಬಡಿಸಿಟ್ಟರೆನು ಕೈ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದಾ? ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ, ಅದೇನೋ ಬಂದೋರಿಗೆ ನೆಲಾ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಹಾಗಾಯ್ತು ಇವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಂತ ಕುಡ್ಡುಕೊಂಡೆ.

ಆಗಲೇ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಸುನೇತ್ರಾ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ರಫ್ತು ಮನುಷ್ಯ. ಕಂಪನಿಯ ಅಜೆಂಡಾ, ರೂಪುರೇಷೆ, ಆಫೀಸಿನ ಡಿಸೈನು, ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ನಿನ ಲೋಗೋ ಇಂಥ ಎಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ಅವಳ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೇ ಜೀವ ಪಡೆದವು. ಎಂಥದೇ ಕೆಲಸವಾದರೂ, ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೊಡುವ ಚಹ ಕಪ್ಪಿನ ಬಣ್ಣ-ಆಕಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡೋರ್‌ಮ್ಯಾಟಿನ ತನಕ ಕಲಾವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೂ ಪಬ್ಲಿಷರ್ ಅಂತ ನನ್ನದೇ ಹೆಸರಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ. “ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ನಿಗೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ತಾಯೀ” ಅಂದೆ.

ಬೀದಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಮಾರುವವರು, ಕೈಮಗ್ಗ ನೇಯುವವರು, ಹೌಸ್ ವೈಫ್‌ಗಳು, ಊರಿನ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯುವವರು ಇಂಥವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಟೀಬಲ್ಲಿಗೆ ತಂದವಳು ಅವಳೇ. “ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಗಳೇನಲ್ಲ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಒಂದೈವತ್ತು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಸೈಜಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಾದರೂ ನಡೆದೀತು. ಹೀಗೆ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಥೀಮ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುದಿನದ ಹೀರೋಗಳು ಅಂತ ಸರಣಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಈಗಿರುವ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳಿಗಿಂಥ ಬೇರೆ ಥರದವು. ಓದುಗರನ್ನು ಇನ್ಸೈರ್ ಮಾಡುವಂಥವು” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. “ಅದೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ. ಹಣ್ಣು ಮಾರುವವನ ಗೋಳಿನ ಕಥೆ ತೋಗೊಂಡು ಯಾರಿಗೆ ಏನಾಗಬೇಕಿದೆ? ಯಾರೂ ಕೊಳ್ಳೋರಿಲ್ಲದೇ ಧೂಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದಷ್ಟೇ” ಅಂತ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ, “ಅಣ್ಣಾ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಲಾಸಿಕ್ ಬರಹಗಾರರನ್ನ ಹೊಸತಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಈಗ ಇರುವ ಅನುವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಹಳೆಯವು. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆಯೆಂದರೆ, ಹೆಂಗಸರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಸಾಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾವು ಏನೇನನ್ನು ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಫುಟ್‌ನೋಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡೋಣ ಬೇಕಾದರೆ. ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ಸಿಂಗರ್, ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಇಂಥ ಲೇಖಕರಲ್ಲ ಯಾರಿಗಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಹೇಳು. ಆದರೆ, ಅವರ ಕಾಲದ ನಂಬಿಕೆಗಳಂತೆ ಪಾಪ ಅವರು